

انتشارات تيسا
Teesa.pub

اریک کیم

کتاب نگارش

چاپ سوم

در هنر عکاسی خیابانی

عکس‌ها از رینزی روییز

ترجمه و تدوین: نیما رجبی / شاهین غفاری

فهرست

- [۱۷] نگاشتی به جای مقدمه [۱۷۱]
[۲۳] مراقبه بی‌موضوع [۱۷۲]
[۲۵] ذین در هنر [۱۷۳]
[۲۸] عکاسی به‌عنوان ابزاری برای هوشیاری [۱۷۴]
[۲۲] از درون به بیرون و از بیرون به درون [۱۷۵]
[۳۶] ای حلزون از قلّه فوجی بالا برو، آرام آرام آرام... [۱۷۶]
[۳۷] توضیح و قدردانی [۱۷۷]
[۴۵] فصل یکم: چگونه به انتقاد بی‌تفاوت باشیم؟ [۱۷۸]
[۴۵] چرا ستایش‌شدن توسط دیگران برایمان مهم است؟ [۱۷۹]
[۴۶] نیاز من به تصدیق‌شدن توسط دیگران [۱۸۰]
[۴۸] اهمیت‌دادن به ستایش‌شدن [۱۸۱]
[۴۹] چگونه بر حس نیاز به ستایش غلبه کنیم؟ [۱۸۲]
[۵۰] مقاومت در مقابل اعتیاد به ستایش‌شدن در شبکه‌های اجتماعی [۱۸۳]
[۵۳] حواستان باشد که شما اهمیت بدهید [۱۸۴]
[۵۷] فصل دوم: چگونه می‌توان به تصدیق‌دیگران اهمیت نداد؟ [۱۸۵]
[۵۷] دلایل زیستی و اجتماعی برای نیاز به تصدیق‌شدن [۱۸۶]
[۵۸] جامعه امروز [۱۸۷]
[۵۹] کسانی که «طرز فکر»شان مانند فلیکر است [۱۸۸]
[۶۰] «موفقیت» در عکاسی به چه معناست؟ [۱۸۹]
[۶۱] واقعاً سعی دارید چه کسی را خوشحال کنید؟ [۱۹۰]
[۶۳] طوری عکاسی کنید که خودتان راضی باشید [۱۹۱]
[۶۴] آیا در عکاسی خیابانی «قانون خاصی» وجود دارد؟ [۱۹۲]
[۶۶] چند پیشنهاد کاربردی [۱۹۳]
[۶۸] نتیجه [۱۹۴]

- [۱۸۹] ۴. آرام باشید
- [۱۹۲] ۵. روی سفر تمرکز کنید، نه مقصد
- [۱۹۵] نتیجه
- فصل دوازدهم: درس‌هایی که تائوئیسم دربارهٔ عکاسی خیابانی به من داده است** [۱۹۹]
- [۲۰۰] ۱. قدر «تفکر غیر حرفه‌ای» را بدانید
- [۲۰۶] ۲. بی‌خیال شوید
- [۲۱۲] ۳. نه مقایسه کنید، نه رقابت
- [۲۱۶] ۴. توقعی نداشته باشید
- [۲۱۹] ۵. زیاد تکان نخورید (ساکن بمانید)
- [۲۲۲] ۶. برای عکاسی مسافت‌های طولانی را انتخاب نکنید
- [۲۲۴] ۷. مانند یک ولگرد باشید
- [۲۲۶] ۸. کار خودتان را انجام دهید
- [۲۲۹] ۹. جلوی تمایلاتتان را بگیرید (زیاده‌خواهی نکنید)
- [۲۳۲] ۱۰. از هزینه‌های گزاف و غیرمعمول بپرهیزید
- [۲۳۴] ۱۱. از کمال‌گرایی خودداری کنید
- [۲۳۶] ۱۲. تفریق و کم‌کردن
- [۲۳۸] ۱۳. در کارهایتان عجول نباشید، برای آن‌ها وقت صرف کنید
- [۲۴۰] ۱۴. تلاش کنید به‌صورت آگاهانه نسبت به بعضی چیزها بی‌اعتنا باشید
- [۲۴۱] ۱۵. چگونه روی کارمان تمرکز کنیم؟
- [۲۴۴] چند پیشنهاد کاربردی
- [۲۴۵] نتیجه
- فصل سیزدهم: درس‌هایی که زندگی دربارهٔ عکاسی خیابانی به من داده است** [۲۴۷]
- [۲۴۸] ۱. اگر به‌خاطر حمایت دیگران نبود، نمی‌توانستم به جایی که هستم برسم
- [۲۴۹] ۲. زندگی پر از اتفاقات غیرمنتظره است، با جریان زندگی پیش بروید
- [۲۵۱] ۳. بخش زیادی از زندگی (متأسفانه) به شانس بستگی دارد
- [۲۵۲] ۴. پول (و چیزهای مادی) خوشبختی نمی‌آورد
- [۲۵۷] ۵. به نظرات دیگران (دربارهٔ خودتان) اهمیت ندهید
- [۲۵۹] ۶. برای علاقه‌مندی‌هایتان وقت صرف کنید
- [۲۶۱] ۷. آهسته قدم بردارید
- [۲۶۲] ۸. تعداد مکان‌های مورد بازدیدتان را کم کنید...

- [۲۶۳] ۹. در انجام کارها عجله نکنید
- [۲۶۴] ۱۰. هرچه کمتر، بهتر
- [۲۶۵] ۱۱. با غریبه‌ها صحبت کنید
- [۲۶۷] ۱۲. معمولاً زیبایی در غیرمنتظره‌ترین موقعیت‌ها به دست می‌آید
- [۲۶۷] ۱۳. ما مشخص می‌کنیم که دنیا را چگونه ببینیم و چگونه کادربندی کنیم
- [۲۶۸] ۱۴. قدر چیزی را که دارید بدانید
- [۲۶۹] ۱۵. هرچه بخشنده‌تر باشید چیزهای بیشتری به دست می‌آورید
- [۲۶۹] ۱۶. سفر راهی است برای تمام‌شدن نه پایان زندگی
- [۲۷۰] ۱۷. قلبتان به هرجایی که تعلق داشته باشد، همان‌جا خانه است
- [۲۷۰] ۱۸. منتظر الهام‌گرفتن نباشید
- [۲۷۲] ۱۹. طوری زندگی کنید که انگار هر روز آخرین روز زندگیتان است
- [۲۷۲] ۲۰. طوری زندگی کنید که حسرت چیزی را نداشته باشید
- [۲۷۴] ۲۱. علایقتان را دنبال کنید
- [۲۷۵] ۲۲. برای دیگران کار کنید، نه خودتان
- [۲۷۶] ۲۳. از چیزهایی که باعث کسل‌شدنتان می‌شود دوری کنید
- [۲۷۷] ۲۴. با حرص و ولع مطالعه کنید
- [۲۷۸] ۲۵. برای مردم دنیا ارزش‌های جدید خلق کنید
- [۲۷۹] ۲۶. عشق را مأموریت زندگیتان قرار دهید
- فصل چهاردهم: چگونه از پشیمانی و حسرت خوردن جلوگیری کنیم؟** [۲۸۱]
- [۲۸۲] ۱. شادزیستن: یکی از مسئولیت‌های بزرگ شما
- [۲۸۳] ۲. بیش‌ازحد کار نکنید
- [۲۸۳] ۳. خودتان را با دیگران مقایسه نکنید
- [۲۸۳] ۴. مهارت‌هایتان را تقویت کنید
- [۲۸۳] ۵. بیشتر سفر کنید
- [۲۸۴] حسرت‌نخوردن در عکاسی خیابانی
- [۲۸۴] ۱. خیلی سخت کار نکنید
- [۲۸۶] ۲. بیشتر سفر کنید
- [۲۸۷] ۳. برای خودتان عکاسی کنید
- [۲۸۸] ۴. دوستی‌هایتان را تقویت کنید
- [۲۹۰] ۵. خوشحال باشید و از زندگی لذت ببرید
- [۲۹۱] نتیجه

- فصل پانزدهم: چنان عکاسی کنید که انگار هر روز آخرین روز زندگی‌تان است**
- [۲۹۳]
۱. هر جا که می‌روید دوربین‌تان را با خودتان ببرید [۲۹۵]
۲. دوربینی کوچک به همراه داشته باشید [۲۹۵]
۳. از خودتان بپرسید: اگر فردا بمیرم چه می‌شود؟ [۲۹۶]
- نتیجه [۲۹۷]
- فصل شانزدهم: دربارهٔ ارنیه و عکاسی خیابانی**
- [۲۹۹]
- دربارهٔ سفر و عکاسی خیابانی [۳۰۳]
- سینکا و سفر [۳۰۳]
۱. سفر دیدم به جهان را گسترش داد [۳۰۴]
۲. سفر به من کمک کرده است دوستان خوبی پیدا کنم [۳۰۵]
۳. شباهت‌هایمان بیشتر از تفاوت‌هایمان است [۳۰۵]
۱. با انسان‌های بسیاری آشنا می‌شوید، اما نمی‌توانید... [۳۰۷]
۲. سفر، کارکردن روی پروژه‌های عکاسی را دشوار می‌کند [۳۰۷]
۳. از کسانی که به آن‌ها عشق می‌ورزید دور می‌شوید [۳۰۸]
- نتیجه [۳۰۹]
- هنر مشاهده‌کردن و دیدن [۳۱۲]
- تفکراتم در روز تولدم [۳۱۵]
- ترس، اضطراب و خودآگاهی: دشمنان بزرگ عکاسان خیابانی [۳۱۷]
- تعقیب نور [۳۲۴]
- دید مثبت [۳۲۶]
- پیداکردن چیزی که به آن عشق می‌ورزیم [۳۲۹]
- ارزش و اهمیت صبر [۳۳۱]
- نمابه** [۳۳۸]

یکی از مهم‌ترین چالش‌های زندگی بودن و بیان کردن خودمان است. اگر خودجوئی و توانایی بروز خود را با جریان بخش عمیق‌تر وجودمان و زندگی از دست بدهیم، در برابر زندگی خشک و ناهماهنگ و بدون انعطاف خواهیم بود. همچنین اگر بخواهیم کیفیت زندگی‌مان را به‌طور محسوس تغییر دهیم باید شیوه نگرشمان به زندگی و فعالیت‌هایمان را هم تغییر دهیم.

اگر بپذیریم که زندگی و کار و فعالیت‌های روزمره از هم جدا نیستند، شاید راحت‌تر بپذیریم که کار و زندگی بیش از کسب‌داری و امتیاز است و بپذیریم که زندگی می‌تواند تجربه‌ای پویا و شورانگیز و زنده باشد. جایی که باور می‌کنیم اولین اثر یک عکاس خود اوست. خود زندگی بسیار ارزشمند و اصیل است و همان‌قدر که اصیل و اساسی است می‌توان از انحطاط در آن رهید و آن را به گونه‌ای دید و فلسفه‌ای را در آن جاری ساخت که قابل زیستن باشد. کار و فعالیت و زندگی و عملی همراه با آگاهی از روح و راز و طبیعت آن. از این‌رو به نظر می‌رسد کتاب *ذن در هنر عکاسی خیابانی* بسیار با نقل قول *مارتین لستر* که در ابتدای مقدمه به آن اشاره شد هماهنگ است. اریک کیم در این کتاب با ارائه راهکارهایی به ما یادآور می‌شود، بیش از تجسم هر هدفی، چه در قالب عکاسی، هنر یا هر نوع فعالیت، می‌توان خود زندگی را گرمی داشت. در این کتاب علاوه بر آشنایی بیشتر با افکار و فلسفه اریک کیم و تکمیل روش‌های عکاسی خیابانی، نکته‌های قابل تأملی را می‌خوانیم که می‌تواند نگرش ما را به زندگی و فعالیت‌مان یعنی عکاسی به‌عنوان وجهی از کار و زندگی و هنر تکمیل کند.

اگر کار و زندگی حقیقتاً خلاقانه باشد جهت آن از درون به بیرون خواهد بود؛ زیرا بیان طبیعی خود از درون ناشی می‌شود. آنگاه انسان می‌تواند به شکلی طبیعی زندگی کند و با معنویت عمیق درون خود در تماس باشد.

چنین فردی می‌تواند فردی رشدیافته باشد، نه محصول صرف جامعه و تأثیرات بیرونی آن؛ زیرا انسان در درون فطرت خویش کنشی به سمت کامل و

کامل‌تر بودن دارد و می‌خواهد انسانیت خویش را کامل و کامل‌تر بیان کند. همان‌گونه که میوه بلوط به سمت درخت بلوط بودن کشیده می‌شود. وجهی کامل شامل درون و بیرون؛ بنابراین اگر جامعه به‌تنهایی نتواند نقش خود را درباره ما ایفا کند، وظیفه و نقش ما این است که نیروهای زنده طبیعت روح و روان خود را تا حد ممکن بیدار کرده و سپس جامعه را تقویت کنیم.

انسان امروزی شخصیت خود را بیشتر در آنچه دارد می‌داند و نه آنچه هست. بسیاری از ما زندگی را به‌دلیل زیاده‌خواهی مشکل می‌بینیم و همه تلاشمان در جهت بیشتر و بیشتر به‌دست‌آوردن است. جامعه امروزی به ما می‌آموزد که اهمیت ماده بسیار زیاد است. این بینش و نحوه زندگی باعث بروز مشکلات روان‌شناختی شده و به یکی از واقعیت‌های انکارناپذیر جامعه مدرن و توسعه‌یافته امروزی بدل شده. استانداردهای زندگی ما تغییر یافته و نوبد زندگی همراه با آسایش در عمل باعث پیامدهایی چون فشارهای محیطی و اجتماعی شده؛ فشارهایی که آرامش را لحظه لحظه از انسان امروزی می‌رباید. بسیاری از خواسته‌ها و دیدگاه‌ها در جامعه مدرن در مغایرت با طبیعت وجودی و سرشت انسانی است؛ اما بسیار زیرکانه ما را فریب داده و خودش را به ما تحمیل کرده است. این فشارها ما را از طبیعت وجودیمان دور کرده و منجر به وابستگی به معیارهای زندگی مدرن و آسیب‌پذیری روان‌شناختی شده.

بسیاری از ارزش‌هایی که قابل شمارش و اندازه‌گیری نیست امروزه کم‌رنگ شده و جسم و روح ما اغلب در شرایط بحرانی به سر می‌برد. قابلیت‌های زندگی مدرن کمیت‌های زندگی را افزایش داده و آسایش مادی را به ارمغان آورده؛ اما به همان میزان کیفیت و آرامش درونی را کاهش داده. اتکاء بیش از حد به شیء و وجه ماده باعث مسدود شدن نگرش به وجه درونی و معنوی ما می‌شود و باعث می‌شود نتوان با من واقعی خویش در ارتباط بود و بنابراین من را به شکل شیء پاس خواهد داشت.

زندگی در سطح اجتماعی و فردی بیش از رشد اقتصادی، کسب ثروت،